

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z odwołania K. C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Szczecinie
o prawo do renty rodzinnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 14 listopada 2023 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 9 lutego 2023 r., sygn. akt III AUa 452/22,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne,**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Szczecinie na rzecz radcy prawnego A. B. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych powiększoną o 23% podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej odwołującej się w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. odstępuje od obciążania odwołującej się kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 9 lutego 2023 r. oddalił apelację odwołującej się K. C. od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 czerwca 2022 r. oddalającego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Szczecinie z dnia 3 lipca 2019 r. odmawiającej odwołującej się przyznania prawa renty rodzinnej, ponieważ całkowita niezdolność do pracy nie powstała w okresach wymienionych w art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy z

dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie jednolity tekst: Dz.U. z 2023 r., poz. 1251).

Odwołująca się w całości zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie skargą kasacyjną, domagając się uchylenia i zmiany zaskarżonego wyroku przez uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi, który wydał zaskarżone orzeczenie lub innemu sądowi równorzędnemu.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów postępowania kasacyjnego.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2023 r. oraz z dnia 2 października 2023 r. odwołująca się cofnęła skargę kasacyjną wniesioną w jej imieniu przez pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Przepis art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Skarga kasacyjna może być cofnięta w każdym czasie przez samą stronę, pozbawioną - co do zasady - w postępowaniu kasacyjnym zdolności postulacyjnej (art. 398²¹ k.p.c.) i nie wymaga zgody strony przeciwnej.

Powyższa czynność procesowa, zgodnie z zasadą dyspozycyjności, wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli, prowadząc do umorzenia postępowania kasacyjnego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2013 r., V CSK 444/12, LEX nr 1394093). Skoro odwołująca się cofnęła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie to zachodzi negatywna przesłanka procesowa uzasadniająca umorzenie postępowania kasacyjnego.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia oraz stosownie do

art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz organu rentowego.

[ms]